

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I forslaget (nr. L 59 1985-86) til lov nr. 306 om saltvandsfiskeri indeholdt § 12 i overensstemmelse med Det Radikale Venstres forslag til folketingsbeslutning nr. B 25 1985-86 bestemmelser om licens til fritidsfiskeri. Men ikke til lystfiskeri.

Betænkningen over lovforslaget fastslog, at det ikke var rimeligt at pålægge fritidsfiskeriet den samlede udgift, og flertallet pålagde derfor i stedet regeringen for finansåret 1987 at afsætte 10 millioner kroner over finansloven og desuden i folketingsåret 1986-87 at gennemføre en licens-/fiske-tegnsordning for salte og ferske vande, som i overensstemmelse med Det Radikale Venstres beslutningsforslag nr. B 25 om fisketegn på længere sigt fremskaffer 25 millioner kroner årligt til ophjælpning, vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestanden samt til forbedring af fiskenes levesteder.

I lov nr. 306 af 4. juni 1986 § 12, stk. 4, bestemmes det, at fiskeriministeriet nedsætter et udvalg til rådgivning i forbindelse med fastsættelse af regler vedrørende udøvelse af fritids- og lystfiskeri.

Spørgsmålet om udøvelse af fritids- og lystfiskeri og i forbindelse hermed spørgsmålet om betaling for retten til at fiske har været drøftet i det i henhold til saltvandsfiskerilovens § 12, stk. 4, nedsatte udvalg, som består af 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 repræsentant for Dansk Amatørfiskeriforening, 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund, 1 repræsentant for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og 1 repræsentant for fiskeriministeriet. Samtlige repræsenterede organisationer har direkte adspurgt svaret, at en betalingsordning bør omfatte såvel erhvervsfiskere i saltvand som erhvervsfiskere i ferskvand, biervervsfiskere og fritidsfiskere samt lystfiskere.

Eneste særstandpunkt indtages af Ferskvandsfiskeriforeningen i Danmark, som ikke mener, at

lystfiskere bør betale for at drive lystfiskeri. Foreningen mener dog, at turister bør betale.

Ved en uddybning af spørgsmålet om erhvervsfiskernes betalingspligt er det blevet gjort klart, at erhvervsfiskerne anså denne for udtømt med deres bidrag til den laksefond og den ålefond, som for tiden er under stiftelse. Det er herved forudsat, at de midler, som disse fonde vil anvende til udsætninger af ål og laks, vil blive anvendt i overensstemmelse med den af Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser generelt anlagte udsætningspolitik.

Sportsfiskerforbundet har fundet, at en del af disse fondes beholdning burde indgå i licensordningen, hvilket erhvervsfiskerne dog ikke har kunnet tilslutte sig.

Spørgsmålet om betalingens størrelse har været drøftet, og udvalget er af den mening, at fritidsfiskerilicens bør være dyrere end lystfiskerilicens.

Der har i udvalget været udtrykt tvivl om, hvorvidt det er muligt at opnå et samlet provenu af en sådan betalingsordning på ca. 25 mill. kr. årligt, idet meget høje afgifter vil have den virkning, at fritidsfiskere og lystfiskere enten holder op med at fiske eller holder op med at lade sig registrere.

Licensen bør derfor fastsættes til et beløb, som virker begrænsende på antallet af fritidsfiskere (og eventuelt lystfiskere) samtidig med, at det ikke er så højt, at det virker afskrækkende og eventuelt medfører et uregistreret og ulovligt fiskeri. Der har fra udvalgsmedlemmernes side ikke været foreslået undtagelser ud over den af Folketinget forudsatte - nemlig, at personer under 18 år undtages fra betaling.

Det har allerede før fremsættelsen af forslag til lov om saltvandsfiskeri (L 59 1985-86) mellem fiskeriministeren og fiskeriorganisationerne været drøftet, at der fremsættes forslag om etablering af et licenssystem, der, som det nærværende forslag, bygger på en central personregistrering (ved hjælp af personnummer) og betaling ved anvendelse af girokort af en årlig afgift, der giver ret til at drive fritidsfiskeri m.v. Ordningen forventes at træde i kraft den 1. januar 1988.

Forslaget er tilsendt EF-Kommissionen.